

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1054/2015
08.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ц., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ц., адвоката Ј.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 147/14 од 15.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 656/15 од 21.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ц., адвоката Ј.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 147/14 од 15.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 656/15 од 21.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 147/14 од 15.05.2015. године окривљени Д.Ц., оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 18 година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2012. године па на даље. Том пресудом на основу члана 258. ст. 1. и 4. ЗКП, оштећени В.Ж., Ж.Ж. и Д.Ж. упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 260.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 656/15 од 21.08.2015. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужилашва у Крагујевцу преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 147/14 од 15.05.2015. године само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суда у Крагујевцу окривљеног Д.Ц. за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 10. КЗ за које првостепеном

пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 30 година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 02.12.2012. године па на даље, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ц., адвокат Ј.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење у делу који се односи на изречену кривичну санкцију, односно да исте преиначи у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног осудити на „блажу казну“.

Врховни касациони суд је након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ц., адвоката Ј.М., је недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.Ц. наводи повреду закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да нижестепени судови околности да је окривљени кривично дело у питању извршио у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно као олакшавајућој нису дали адекватан значај, те да на страни окривљеног као олакшавајуће околности нису цењене његово држање после учињеног кривичног дела, а наиме да исти није покушавао да бежи, да није покушавао да сакрије трагове извршеног дела, да није пружао отпор при хапшењу, да је отац двоје малолетне деце, а да је дао превелик значај утврђеним отежавајућим околностима произилази. По налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног, позивајући се на повреду закона у суштини оспорава чињенично стање везано за одлуку о кривичној санкцији.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац истога сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.Ц. оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.